

Høringsnotat

Forslag til innstramming i retten til barnetrygd under utenlandsopphold

Innhold

1. Forslag om innstramming i retten til barnetrygd under utenlandsopphold	3
2. Bakgrunn	3
2.1 Gjeldende rett	3
a. Barnetrygdlovens hovedregel om at barnet må være bosatt i Norge.....	3
b. Unntak fra kravet om at barnet må være bosatt i Norge	4
c. EØS-avtalens regler	5
2.2 Opplæringslovens skoleplikt	5
2.3 Rettstilstanden i Sverige og Danmark	5
2.4. Bakgrunnsfakta	6
a. Hvor stort er problemet med utflytting av barn?	6
b. Forskning på oppvekst over landegrenser	6
3. Departementets vurdering og forslag	7
4. Økonomiske og administrative konsekvenser	9

1. Forslag om innstramming i retten til barnetrygd under utenlandsopphold

Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet sender med dette på høring forslag om endring i barnetrygdloven. Forslaget innebærer at retten til å motta barnetrygd under utenlandsopphold begrenses til tre måneder mot dagens seks måneder.

Forslaget innebærer en generell innstramming i retten til barnetrygd under utenlandsopphold og gjelder uavhengig av barnets alder. Departementet mener det er rimelig at barnetrygden, som er en stønad til forsørgelse av barn i Norge, ikke opprettholdes under langvarige utenlandsopphold. Også kontantstøtten faller bort ved utenlandsopphold ut over tre måneder.

En særlig begrunnelse for innstrammingsforslaget er knyttet til barns fravær fra skolen. Hvert år tas en del barn ut av skolen og oppholder seg i utlandet i en kortere eller lengre periode. Begrunnelsen kan være ferie, skolegang eller familiebesøk. Konsekvensen er at barna mister undervisningstid i norsk skole. Dette kan være uheldig, særlig for integrering av barn med annet morsmål enn norsk.

Oslo kommune og Drammen kommune har bedt regjeringen om å vurdere tiltak for å begrense skolefravær og har bl.a. pekt på innstramming i barnetrygdloven som et mulig virkemiddel.

Rett til barnetrygd ved utenlandsopphold ble i 2007 strammet inn fra tolv måneder til seks måneder.¹ Bakgrunnen for innstrammingen var også da blant annet et ønske om å styrke integreringen ved å forhindre at barn og unge har lange opphold i utlandet. Skolene ble samtidig pålagt meldeplikt til Arbeids- og velferdsetaten om skolefravær som kan skyldes utenlandsopphold. Ettersom fravær fra skolen på grunn av utenlandsopphold fremdeles anses som problematisk, foreslår departementet å stramme inn regelen ytterligere.

For foreldre som vurderer å flytte barna midlertidig ut av Norge kan stopp av barnetrygden bidra til å begrense utenlandsopphold og dermed gi flere barn sammenhengende skolegang i Norge.

2. Bakgrunn

2.1 Gjeldende rett

a. Barnetrygdlovens hovedregel om at barnet må være bosatt i Norge

Barnetrygd utbetales for alle barn under 18 år som er bosatt i riket, jf. barnetrygdloven § 2 første ledd.² Barnetrygdloven § 4 definerer når et barn anses som bosatt i riket. Ved midlertidig fravær fra landet som ikke er ment å vare mer enn seks måneder, regnes barnet fortsatt som bosatt her. Er oppholdet ment å vare utover seks måneder, vil barnet ikke lenger anses som bosatt, og retten til barnetrygd bortfaller fra måneden etter utreise.

¹ Bestemmelsen ble endret ved lov av 7. april 2006 nr. 7, ikrafttredelse 1. januar 2007.

² Med riket menes Norge, unntatt Svalbard, Jan Mayen og norske biland. Barn som oppholder seg på Svalbard utløser rett til barnetrygd hvis de er medlemmer i folketrygden etter folketrygdloven § 2-3, se barnetrygdloven §3. Barnetrygdloven kan leses her <https://lovdata.no/dokument/NL/lov/2002-03-08-4>

Videre fastsetter barnetrygdloven § 4 tredje ledd annet punktum at hvis barnet skal oppholde seg i utlandet mer enn seks måneder per år i to eller flere påfølgende år, regnes ikke barnet lenger som bosatt i Norge. Det avgjørende etter denne bestemmelsen er ikke lengden på hvert enkelt utenlandsopphold, men at barnet samlet sett faktisk oppholder seg mer i utlandet enn i Norge.

Ettersom bosetting også vurderes samlet, inntretr foreldrenes plikt til å melde fra til NAV om utenlandsopphold allerede ved fravær som strekker seg utover vanlig ferieopphold (tre-fire uker). Etter barnetrygdloven § 17 plikter mottaker av barnetrygd ”straks, og senest innen 14 dager” å underrette NAV om forhold som kan få betydning for retten til barnetrygd.

Skolen plikter å melde fra til NAV om en elev har fravær som kan skyldes utenlandsopphold.

b. Unntak fra kravet om at barnet må være bosatt i Norge

Barnetrygdloven har unntak fra kravet om at barnet må være bosatt i Norge for å få rett til barnetrygd. Et barn som ikke lenger er bosatt i Norge etter barnetrygdloven § 4, kan etter § 5 likevel få barnetrygd. Vilåret er da at både barnet og den barnet bor fast hos under utenlandsoppholdet er medlemmer i folketrygden etter folketrygdloven³ § 2-5 eller 2-8.

Etter folketrygdloven § 2-5 er enkelte grupper pliktige medlemmer i trygden under utenlandsopphold. Dette gjelder blant annet:

- norske statsborgere som er arbeidstakere i den norske stats tjeneste
- personer i forsvarets tjeneste i utlandet
- personer utsendt av den norske stat som fredskorpsdeltakere eller som eksperter for tjenestegjøring i et utviklingsland
- norske statsborgere som studerer i utlandet med støtte fra Statens lånekasse for utdanning.

Etter folketrygdloven § 2-8 kan enkelte grupper få frivillig medlemskap i folketrygden. Dette gjelder eksempelvis:

- arbeidstakere i utlandet ansatt i en virksomhet med hovedsete i Norge
- studenter ved universitet eller høyskole i utlandet
- personer som har et offentlig oppdrag eller stipend i utlandet
- pensjonister med pensjon fra folketrygden og langvarig medlemskap i trygden.

Hvis barnet bor i utlandet sammen med begge sine foreldre, må barnet og begge foreldrene være medlemmer i folketrygden under utenlandsoppholdet. Det gis ikke unntak etter barnetrygdloven § 5 for barn som oppholder seg alene i utlandet mens foreldrene er bosatt i Norge. For barn som sendes alene til utlandet, gjelder altså bestemmelsen om at utenlandsoppholdet ikke må vare mer enn seks måneder. Se allikevel punkt 2.1.c om EØS-avtalens regler.

Særlig om unntaksregelen etter innstrammingen av bosattvilåret i 2007

Tidligere var reglene for når en person anses som bosatt i Norge like i barnetrygdloven og folketrygdloven; grensen var i begge lover satt ved utenlandsopphold som ikke er ment å vare mer enn tolv måneder. Etter folketrygdloven § 2-1 er medlemmet å regne som bosatt i Norge ved midlertidig utenlandsfravær opptil tolv måneder, og er fortsatt pliktig medlem i trygden. I

³ Lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd

2007 ble grensen for hvor lange utenlandsopphold barnet kan ha uten å miste barnetrygden redusert fra tolv til seks måneder. Dette medfører at en familie som reiser ut av landet for syv måneder fremdeles vil være medlemmer i folketrygden, men mister retten til barnetrygd fra måneden etter utreise.

Selv om hovedregelen ble strammet inn slik at barnetrygden faller bort ved utenlandsopphold som overstiger seks måneder, ønsket man å beholde unntaksreglene for enkelte grupper. Barnetrygdlovens unntaksbestemmelse er som omtalt over knyttet til medlemskap etter folketrygdloven §§ 2-5 eller 2-8. Personer som er pliktig medlem etter folketrygdloven § 2-1 om personer som er bosatt i Norge, kan ikke samtidig være medlem etter §§ 2-5 eller 2-8 om hhv. pliktig og frivillig medlemskap for personer som er bosatt utenfor Norge. Barnetrygdloven § 5 første ledd fikk derfor i 2007 et tillegg for å hindre at familien blir stilt dårligere om oppholdet varer i åtte måneder enn om oppholdet varer i tre år. Tillegget innebærer at i tilfeller der foreldre og barn skal ha et utenlandsopphold på mellom seks og tolv måneder, må NAV vurdere om familien tilhører en av gruppene som kan få medlemskap etter §§ 2-5 eller 2-8. I så fall kan familien beholde barnetrygden etter unntaksregelen, selv om utenlandsoppholdet skal overstige seks måneder.

c. EØS-avtalens regler

Ovenfor er barnetrygdlovens regler for rett til barnetrygd under utenlandsopphold omtalt. EØS-avtalen og forordning (EF) 883/2004 om harmonisering av trygdeytelser går imidlertid foran barnetrygdloven.⁴ Dette medfører at Norge er forpliktet til å gi personer som er omfattet av EØS-avtalen barnetrygd for barn bosatt i EØS-området.⁵ En eventuell innstramming i barnetrygdloven vil dermed ikke få betydning for personer som har rett til barnetrygd etter reglene i trygdeforordningen. For eksempel vil en person som arbeider i Norge, og som har barn som er bosatt alene eller med den andre forelderen i et annet EØS-land, ha rett til barnetrygd etter trygdeforordningen. Hvis barnet oppholder seg utenfor EØS vil de ordinære reglene om barnetrygd og bosettingsvilkåret gjelde.

2.2 Opplæringslovens skoleplikt

Barn har etter opplæringsloven § 2-1 rett og plikt til å delta i grunnskoleopplæring. Uaktsomt eller forsettlig brudd på skoleplikten kan straffes med bøter. Foreldre som ulovlig tar barnet ut av skolen risikerer dermed økonomiske sanksjoner. Opplæringsloven gjelder i utgangspunktet barn som oppholder seg i Norge. Plikten til opplæring vil opphøre på et gitt tidspunkt, dersom barnet flytter ut av landet. Fraværet vil ikke lenger være ulovlig, og fravær over lengre tid er derfor vanskelig å sanksjonere.

2.3 Rettstilstanden i Sverige og Danmark

Hovedregelen i den svenske ordningen med ”barnbidrag” er tilsvarende som med dagens norske regel. For å få rett til barnbidrag kreves det at barnet er bosatt i Sverige. Ved utenlandsopphold over seks måneder anses familien ikke lenger som bosatt, og retten til ytelsen er tapt.

I Danmark er hovedregelen for å ha rett til ”børne- og ungeydelse/børnecheck” at forelderen er fullt skattepliktig i Danmark og at barnet faktisk oppholder seg i landet. Retten til børnecheck beholdes likevel ved kortvarige opphold i utlandet eller dersom

⁴ Forordning (EF) av 29. april 2004:

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2004:166:0001:0123:da:PDF>

⁵ Etter EØS-loven gjelder EØS-avtalens regler foran norsk rett. Se EØS-loven av 27. november 1992 nr. 109 § 2: https://lovdata.no/dokument/NL/lov/1992-11-27-109#KAPITTEL_1-2-3

utenlandsoppholdet skjer som ledd i barnets utdanningsløp med formål å bedre barnets muligheter for å klare seg i Danmark. Det er samtidig krav om at barnet ikke har ulovlig skolefravær fra Danmark. Unntaksvilkårene er skjønsmessig utformet, og vurderes konkret i hver enkelt sak.

2.4. Bakgrunnsfakta

a. Hvor stort er problemet med utflytting av barn?

Det finnes ikke landsdekkende statistikk over hvor mange barn som går glipp av norsk skolegang over lengre tid som følge av utenlandsopphold. Det er heller ikke tallfestet hvor mange som i utgangspunktet har rett til barnetrygd, men som oppholder seg i utlandet.

Vi vet imidlertid at 197 grunnskoleelever på landsbasis ikke møtte opp til skolestart høsten 2014, og at disse fremdeles ikke hadde begynt innen 1. oktober.⁶

I Oslo kommune oppgir Utdanningsetaten følgende tall for skoleåret 2013/2014:

- 180 elever har hatt mer enn 30 dager ugyldig fravær
- 70 elever har vært borte 50 dager eller mer
- 12 elever har vært borte mer enn 100 dager

De siste ti år har Oslo kommune politianmeldt foresatte til 96 elever på grunn av ugyldig fravær i strid med opplæringsloven. Nesten samtlige saker er henlagt.

Arbeids- og velferdsdirektoratet anslår at Arbeids- og velferdsetaten på årsbasis mottar om lag 500 søknader om å få opprettholde barnetrygden etter barnetrygdloven § 5.

Arbeids- og velferdsdirektoratet anslår også at etaten mottar om lag 1000 meldinger fra skoler i løpet av året om barn som ikke møter opp på skolen, og hvor det er mistanke om utenlandsopphold. I omlag 750 av disse sakene blir barnetrygden stanset etter at NAV har undersøkt saken.

b. Forskning på oppvekst over landegrenser

Institutt for samfunnsforskning har på oppdrag fra Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi) undersøkt konsekvenser av utenlandsopphold i grunnutdanningen for innvandrerbarn. Arbeidet har resultert i rapporten ”Transnasjonal oppvekst. Om lengre utenlandsopphold blant barn og unge med innvandrerbakgrunn”.⁷

Rapporten gir ikke tall som med sikkerhet viser hvor stort problemet med skolefravær er. Dette skyldes blant annet at det er usikkert om barn med kortere utenlandsopphold meldes til folkeregisteret som utflyttet, selv om utenlandsopphold med varighet utover seks måneder skal meldes.⁸ Om barnet ikke er meldt flyttet ved utreise, registreres heller ikke innflyttingen.

Rapporten tar utgangspunkt i 15 nasjonaliteter med opphav fra utenfor EØS. Av disse ser det ut til at fenomenet med utvandrende barn er størst blant innvandrerbefolkningen fra Somalia, Pakistan og Irak.⁹

⁶ Tallet er hentet fra grunnskolens informasjonssystem: <https://gsi.udir.no/tallene/>

⁷ Rapport 2014:5 fra Institutt for samfunnsforskning. Rapporten finnes elektronisk på IMDi's hjemmeside: <http://www.imdi.no/>

⁸ Lov om folkeregistrering § 8.

⁹ Dette er basert på tall for 2012.

Den kanskje største bekymringen knyttet til barn som utflytter, er de som sendes ut alene. I rapporten fremkommer det at 488 barn fra de 15 landene reiste alene i 2010. Tallene fanger imidlertid ikke opp om mor eller far allerede er i mottakerlandet, eller om disse flytter etter på et senere tidspunkt.

Forskerne presenterer tall på stans i barnetrygd for barn som er registrert som bosatt i Norge. Dette kan tyde på at barnet har vært fraværende utenfor landet i mer enn seks måneder, og at dette er grunnen til at barnetrygden er stoppet. De høyeste tallene registrert for barn i skolealder gjaldt pakistanske barn 226, og somaliske barn 979. Det kan imidlertid ikke utelukkes at bortfallet av barnetrygd skyldes andre grunner enn utflytting.

I rapporten fremkommer det gjennom intervjuer med informanter at foreldrenes motivasjon for å sende barna sine til utlandet kan oppsummeres i fire grupper; familieanliggender, skolegang, økt kulturforankring og disiplinering. Oppholdene kjennetegnes ved at de er lite planlagt, og som oftest skjer i forlengelse av et ferieopphold i hjemlandet.

Barnas egne erfaringer med utenlandsopphold er sammensatte. Positive erfaringer som trekkes frem er sterkere forståelse av egen identitet, kultur, språk og bakgrunn som gjør det lettere å være en minoritet i Norge. Likevel vil de færreste av informantene anbefale dette til andre. Negative konsekvenser kan være alvorlige. Barnet må tilpasse seg nytt undervisningsspråk, skolesystem og kulturelle koder. Barn som tvinges til et utenlandsopphold uten familien kan slite med ensomhet, mange opplever fysiske sanksjoner, stigmatisering, som igjen kan føre til orientering mot eksempelvis rus og radikalisering. I ustabile land kan sikkerhetssituasjonen raskt endre seg, og konflikter oppstå som gjør det farlig for barnet å oppholde seg i landet.

Ved returen til det norske klasserommet blir språkutfordringen hovedproblemet for barna. Rektorer ved norske skoler forteller om barn som sliter faglig og sosialt når de kommer tilbake etter lengre opphold. Barna virker forvirrede og rotløse. Rektorene er samstemte i at kortere fravær fra skolen også er uheldig for skolegangen. Ofte forlenges skoleferien i begge ender, og gjentatte korte opphold gir til sammen mye fravær. Disse oppholdene er ofte for korte til at barna går på skole eller får noen undervisning i oppholdslandet.

3. Departementets vurdering og forslag

Forslag om innstramming i retten til barnetrygd er et tiltak mot langtidsfravær fra skolen på grunn av utenlandsopphold. Begrunnelsen er først og fremst hensynet til integrering av barn med annet morsmål enn norsk. Skolebarn som i lengre perioder sendes ut av landet, mister verdifull undervisningstid og tilknytning til sitt norske miljø. Foreldre står fritt til å velge utdanningsløp for sitt barn. Utenlandsopphold kan være positivt, men for enkelte barn kan en utflytting fra kjente omgivelser, samt returen til norsk skole, være problematisk. Det synes ikke å være en stor gruppe av barn dette gjelder. Konsekvensene for barna det gjelder, kan likevel være alvorlige. Departementet anser de positive virkningene av det foreslåtte tiltaket, nemlig integrering av barn, å veie tyngre enn ulempene for de som måtte berøres økonomisk av en innstramming. Rimelighetshensyn tilsier også at foreldre ikke skal kunne belage seg på utbetaling av barnetrygd når de oppholder seg utenfor Norges grenser over lengre perioder. Ved flytting tilbake til Norge vil retten til barnetrygd gjenoppstå, så sant lovens øvrige vilkår er oppfylt.

Oslo og Drammen kommuner har bedt regjeringen om hjelp til å begrense langvarig skolefravær. De to kommunene mener de har begrenset handlingsrom til å gripe fatt i problemstillingen på egen hånd, og at eksisterende sanksjonsmidler ikke fungerer tilfredsstillende. De har pekt på innstramming i barnetrygdloven som et mulig virkemiddel.

Skolefravær kan også ha andre årsaker enn utenlandsopphold. Et system med innstramming i barnetrygden knyttet direkte opp mot fravær fra skolen, vil imidlertid være svært vanskelig å gjennomføre i praksis. Ettersom langvarige fravær fra skolen ofte har sammenheng med utenlandsopphold, foreslås derfor en innstramming i utenlandsregelen.

Det er ikke mulig å si med sikkerhet hvordan den foreslåtte innstrammingen vil påvirke omfanget av barns skolefravær. Barnetrygden er imidlertid et økonomisk argument som kan ha betydning for foreldres avgjørelse om å dra til utlandet og om varigheten av utenlandsopphold.

Departementet har vurdert innstramming av utenlandsregelen fra dagens seks måneder ned til én måned. Jo lavere terskelen for fravær settes, desto høyere vil den administrative belastningen på Arbeids- og velferdsetaten bli i form av unntakssøknader. I tillegg vil det være større risiko for feilutbetalinger og for misbruk. Tatt i betraktning skoleferiens lengde, og den administrative belastningen en strammere regel vil medføre, har departementet falt ned på tre måneder. Denne grensen sammenfaller også med retten til kontantstøtte ved utenlandsopphold.

Forslaget til innstramming i regelverket vil gjelde generelt for barn på alle alderstrinn, også barn under skolealder, og selv om barnet har lovlig fravær fra skolen. Departementet mener det er rimelig at barnetrygden ikke opprettholdes under langvarige utenlandsopphold, uavhengig av om utenlandsoppholdet medfører skolefravær.

Departementet har vurdert forholdet til Barnekonvensjonens artikkel 26, 27 og 28 om retten til sosial trygghet, retten til en tilfredsstillende levestandard og retten til utdanning. Ansvaret for å oppfylle barnets rettigheter etter disse bestemmelsene er delt mellom foreldrene og staten. Foreldrene har etter norsk lov plikt til å forsørge barnet, også hvis det oppholder seg i utlandet. Foreldre skal også sørge for at barnet får utdanning. Staten bidrar med velferdsytelser som blant annet barnetrygden til forsørgelse av barn, og det offentlige utdanningstilbudet i Norge er godt og tilgjengelig for alle barn. En innstramming i tidsgrensen for utenlandsopphold innebærer at retten til barnetrygd faller bort på et tidligere tidspunkt. En slik endring kan ha betydning for barnets rett til sosial trygghet og en tilfredsstillende levestandard etter barnekonvensjonen. Vurderingstemaet er om det er mulig å oppnå formålet med endringen, det vil si å hindre barns fravær fra skolen, med mindre inngripende tiltak. En innstramming fra tolv til seks måneder er allerede foretatt, i kombinasjon med at skolene samtidig ble pålagt meldeplikt til NAV ved fravær som kan skyldes utenlandsopphold. Ettersom skolefravær som skyldes utenlandsopphold fortsatt anses problematisk, ønsker departementet å stramme inn bestemmelsen slik at lengden på tillatt utenlandsopphold blir kortere. Det er et mål at endringen vil gi foreldrene økonomisk motivasjon til å begrense barnas utenlandsopphold, slik at det ikke går utover skolegangen. Departementet mener forslaget er rimelig ut fra formålet og ikke for inngripende, og viser til at det allerede har vært gjennomført mindre inngripende tiltak uten ønsket effekt.

På denne bakgrunn foreslår Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet å stramme inn retten til barnetrygd ved utenlandsopphold fra seks måneder til tre måneder. Endringen foretas

i bosettingsregelen i barnetrygdloven § 4 tredje ledd. Departementet foreslår ingen andre endringer. Dermed medfører forslaget følgende:

- Barnet anses ikke lenger som bosatt i Norge ved sammenhengende fravær fra Norge som er ment å vare mer enn tre måneder. Dette medfører tap av barnetrygd fra måneden etter utreise.
- De tre månedene regnes som ett sammenhengende utenlandsopphold selv når barnet i løpet av utenlandsoppholdet har kortvarige opphold (besøk, ferier o.l.) i Norge, uten at oppholdet i utlandet er endelig avsluttet.
- Om det på forhånd er usikkert om utenlandsoppholdet skal vare i mer enn tre måneder, opphører retten til barnetrygd fra og med måneden etter utreise. Om oppholdet likevel blir kortere, kan barnetrygden etterbetales.

Departementet mener det vil være uhensiktsmessig å stramme inn regelen om sammenlegging av perioder. Denne bestemmelsen innebærer at retten til barnetrygd faller bort hvis barnet skal oppholde seg i utlandet i flere korte perioder som til sammen utgjør mer enn seks måneder per år i to eller flere påfølgende år, se punkt 2. 1 a foran. Det vil si at man i praksis oppholder seg mer i utlandet enn i Norge over en toårsperiode. En innstramming ville kunne slå uheldig ut for vanlig ferieavvikling i utlandet, og det foreslås derfor ingen endringer i sammenleggingsregelen. Departementet ønsker også å opprettholde dagens unntaksregler.

Høringsforslaget vil berøre barnefamilier som velger å reise på ferie i utlandet i mer enn tre måneder sammenhengende. Det er ikke mulig å fastslå hvor stor gruppe dette er.

Studenter som reiser utenlands med barn vil opprettholde barnetrygden så sant de er norske statsborgere med lån eller stipend fra Lånekassen, se punkt 2.1 b over. For denne gruppen studenter spiller det dermed ingen rolle at regelen strammes inn fra seks til tre måneder. For studenter som faller utenfor denne unntaksregelen finnes det en mulighet for å søke om å få opprettholde barnetrygden etter barnetrygdloven § 5 jf. folketrygdloven § 2-8 om frivillig medlemskap i trygden for personer utenfor Norge. Departementet forventer derfor at den foreslåtte endringen ikke vil berøre særlig mange studenter.

Enkelte forskere med forskeropphold i utlandet kan tenkes berørt, men også for denne gruppen kan unntakene nevnt foran under punkt 2.1. b komme til anvendelse.

Departementet understreker at en innstramming i barnetrygdloven ikke vil få betydning for dem som har rett til barnetrygd etter EØS-avtalen/trygdeforordningen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser

Foreldre blir i vedlegg til vedtak om barnetrygd orientert om meldeplikten og at NAV må ha beskjed om alle utenlandsopphold utover vanlig ferie (3-4 uker). Hvis retten til barnetrygd under utenlandsopphold strammes inn, må det forventes at Arbeids- og velferdsetaten får flere henvendelser fra familier som lurer på om deres utenlandsopphold kan ha betydning for retten til barnetrygd. Etter unntaksregelen i barnetrygdloven § 5 kan foreldre som flytter utenlands fremdeles ha krav på barnetrygd selv om oppholdet varer utover tre måneder. Arbeids- og velferdsdirektoratet oppgir at NAV behandlet om lag 500 unntakssøknader i 2014. Det kan

forventes at antallet henvendelser og søknader vil stige dersom forslaget vedtas. NAV vil sannsynligvis få en økt arbeidsbelastning på grunn av dette.

En endring som foreslått vil kreve noen tilpasninger i etatens IKT-system og justeringer av brev og informasjonsmateriell. Departementet legger til grunn at forslaget ikke vil medføre vesentlige økonomiske eller administrative kostnader for NAV.

Det er ikke mulig å anslå om forslaget vil føre til besparelser av betydning for stønadsbudsjettet.